

Dr Jerzy Staroścjak, *Administracyjny ustroj Polski*, wydawnictwo „Czytelnik”, Warszawa 1947, s. 104.

Jest to skrót wykładów wygłoszonych na kursach samorządowych, organizowanych przez Biuro Prezydyjne K.R.N.

Pomimo że książka zawiera zaledwie 104 strony, to jednak autor dzięki zwięzłości stylu i ujęciu najistotniejszych zagadnień przedstawił obecny administracyjny ustroj Polski ze szczególnym uwzględnieniem zarządu lokalnego i jego stosunku do systemu zarządu lokalnego w Europie.

Na wstępie wskazał autor źródła przepisów obowiązujących, na których opiera się obecny ustroj administracyjny Polski i wyjaśnił zasadnicze pojęcia, jak organ, urząd—władza, funkcjonariusz — urzędnik, kompetencja, administracja tudzież zasady organizacji administracji, a więc zasady koncentracji — dekoncentracji, centralizacji — decentralizacji, hierarchii oraz zasadę kolegialnej i monokratycznej budowy organu administracyjnego.

Przechodząc do omawiania ustroju administracyjnego Polski, autor omówił wytyczne tego ustroju, zawarte w konstytucji marcowej, następnie aktualny podział terytorialny Polski, organizację władz centralnych i lokalnych z uwzględnieniem zakresu ich działania.

Charakterystyczną jest rzeczą, że większą znacznie część swej pracy poświęcił autor ustrojowi samorządu terytorialnego. W szczególności zaś przedstawił w ogólnych zarysach pojęcie i genezę samorządu oraz zasady, na których opiera się samorząd w Polsce po wprowadzeniu zmian w ustawodawstwie przedwojennym. Nie omieszkał również autor określić podstawowych systemów zarządu lokalnego w Europie i stosunku naszego zarządu lokalnego do tych systemów. Dość szczegółowo omówił autor organizację i zakres działania rad narodowych, ustroj gromady, gminy wiejskiej i miejskiej, samorządu na szczeblu powiatowym i wojewódzkim oraz związków międzykomunalnych. Uwzględnił również samorząd gospodarczy i zawodowy, wreszcie kontrolę nad samorządem.

Poza tym osobny rozdział poświęcił autor instytucjom wykonywującym funkcje zlecone w zakresie administracji publicznej, jak spółdzielnie, fundacje, zakłady, stowarzyszenia itp. Zagadnienie to z punktu widzenia współczesnej struktury ustrojowej jest niezmiernie ciekawe i zasługuje na szersze opracowanie.

Trzeba podkreślić, że praca oparta jest na głębokiej i wnikliwej znajomości przedmiotu, porusza najistotniejsze problemy z dziedziny administracji publicznej, daje obraz współczesnego ustroju administracyjnego Polski i jednocześnie wskazuje kierunek, w którym pójdzie rozwój administracji w Polsce. Z uwagi na powyższe zalety praca ta niewątpliwie znajdzie się w ręku zarówno teoretyka jak również praktyka.

Antoni Słoma

Franciszek Daniluk, wojewódzki inspektor starostw—*Prawo karne sądowe i administracyjne*. Wydanie V poprawione i uzupełnione. Nakładem autora—1947 r. Bydgoszcz, ul. Jagiellońska 3, s. 533.

Na całość pracy składa się XIII rozdziałów, przy czym w rozdziałach od I—VI autor podał teksty kodeksu karnego, prawa o wykroczeniach, przepisów wprowadzających k. k. i prawo o wykroczeniach, dekretów o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa, o odpowiedzialności za klęskę wrześniową i faszyzację życia państwowego, o wymiarze kary dla faszystów - hitlerow. zbrodniarzy itd. W rozdziale zaś VII autor w sposób praktyczny ujął przepisy prawne z zakresu materialnego prawa karnego. Każde dwie strony tego rozdziału podzielone są na siedem rubryk. W pierwszej rubryce, zatytułowanej „Przedmiot”, autor podał nazwę przedmiotu lub czynności, których dotyczy przepis prawny. W następnej rubryce pn. „Istota wykroczenia” przytoczona jest treść przepisu. Następnie uwzględniony jest naruszony przepis z wyszczególnieniem artykułów odnośnej ustawy. Dalej podane są sankcje karne, skala wymiaru kar, postanowienia szczególne i sposób ścigania. Wreszcie w rozdziałach VIII—XIII autor w kolejności zamieścił artykuły z k.p.k. od art. 640—649, dalej teksty postępowania karno-